

Republika Hrvatska
Općinski sud u Vinkovcima
Stalna služba u Županji
32270 Županja
Veliki kraj 48

Poslovni broj: Pn-127/2025-90

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A I R J E Š E N J E

Općinski sud u Vinkovcima, OIB: 77561654785, Stalna služba u Županji, po sucu Heleni Zetić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Ivanke Čengija iz Posavskih Podgajaca, Matije Gupca 292, OIB: 97023546996, zastupanog po punomoćniku Vjekoslavu Rimcu, odvjetniku u Vinkovcima, protiv tuženika Adriatic osiguranje d.d. iz Zagreba, Listopadska ulica 2, OIB: 94472454976, zastupanog po punomoćnicima odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Grgić & Partneri d.o.o. iz Zagreba, radi naknade štete, nakon zaključene glavne i javne rasprave održane 8. travnja 2026. u nazočnosti tužitelja Ivanke Čengija osobno s punomoćnikom Vjekoslavom Rimcem, odvjetnikom u Vinkovcima, te u prisutnosti punomoćnika tuženika Miroslava Vegara, odvjetnika u Odvjetničkom društvu Grgić & Partneri d.o.o. iz Zagreba, a koja presuda je donesena i objavljena 22. svibnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Tuženik Adriatic osiguranje d.d. iz Zagreba, Listopadska ulica 2, OIB: 94472454976, dužan je tužitelju Ivanki Čengija iz Posavskih Podgajaca, Matije Gupca 292, OIB: 97023546996, u roku od 15 dana, platiti:

- na ime pravične novčane naknade po osnovi neimovinske štete pored već nesporno isplaćenog iznosa od 5.309,68 EUR ukupni iznos od 2.690,16 EUR (slovima: dvijetistuzešeststotinadevedeseturaišesnaestcenti), sa zakonskom zateznom kamatom od 14. prosinca 2015. kao dana podnošenja tužbe do isplate,

- na ime imovinske štete (po osnovi tuđe pomoći i uništene odjeće i osobnih stvari) iznos od 672,00 EUR (slovima: šeststotinasedamdesetdvaeura) sa zakonskom zateznom kamatom od 22. svibnja 2026. kao dana presuđenja, do isplate,

sve po kamatnoj stopi koja je do 31. srpnja 2015. propisane člankom 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima u visini eskontne stopa HNB-a uvećana za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. pa do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatim za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna

poena, a od 1. siječnja 2023. pa do isplate uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja 2024., a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi od 1. srpnja 2024., a po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja 2025., a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi od 1. srpnja 2025., a po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja 2026., a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi od 1. srpnja 2026., u roku 15 dana, dok se tužitelj odbija s preostalim dijelom tužbenog zahtjeva preko dosuđenog, a do ukupno zatraženog iznosa od 9.764,51 EUR.

II. Nalaže se tuženiku Adriatic osiguranje d.d. iz Zagreba, Listopadska ulica 2, OIB: 94472454976, da tužitelju Ivanki Čengija iz Posavskih Podgajaca, Matije Gupca 292, OIB: 97023546996, naknadi troškove ovog parničnog postupka u iznosu od 2.084,20 EUR (slovima: dvijetisućeosamdesetčetirieuraidvadesetcenti), dok se tužitelj odbija sa preostalim dijelom zahtjeva za naknadu parničnog troška, preko dosuđenog iznosa, a do ukupno zatraženog iznosa od 2.663,62 EUR.

r i j e š i o j e

I. Dopušta se preinaka tužbe i tužbenog zahtjeva na način kako je to učinio tužitelj na raspravnom ročištu od 13. veljače 2026. (list 170-171 spisa).

II. Dopušta se preinaka tužbe i tužbenog zahtjeva na način kako je to učinio tužitelj na raspravnom ročištu od 8. travnja 2026. (list 176-183 spisa).

Obrazloženje

1. Tužitelj Ivanka Čengija u tužbi navodi da je nastradala dana 17. kolovoza 2013. na cesti između Rajevog Sela i Gunje u svojstvu suvozača osobnog automobila marke "Ford", reg. oznake i broja ŽU831U u prometnoj nezgodi koju je prouzročio osiguranik tuženika, te da je tužiteljica zadobila tjelesne ozlijede. Tužitelj nadalje navodi da je u ovoj pravnoj stvari tuženik pasivno legitimiran i odgovoran tužitelju naknaditi neimovinsku štetu, stoga tužitelj zahtijeva da mu tuženik na ime naknade neimovinske štete, temeljem Zakona o osiguranju isplati za pretrpljene i buduće fizičke boli iznos od 20.000,00 kn, za pretrpljeni strah iznos od 12.000,00 kn, za duševne boli zbog umanjjenja životne aktivnosti iznos od 45.000,00 kn, za naknadu za tuđu pomoć i njegu iznos od 2.000,00 kn, za uništenu odjeću i osobne stvari iznos od 1.000,00 kn, odnosno ukupni iznos od 80.000,00 kn. Tužiteljica navodi kako joj je isplaćen iznos nesporni iznos od 30.000,00 kn, te stoga umanjuje tužbeni zahtjev za nesporno isplaćeni iznos od 30.000,000 kn, te je potražuje daljnji iznos ukupni iznos od 50.000,00 kn / 6.636,14 EUR. Slijedom navedenog tužitelj

predlaže da sud nakon provedenog postupka donese presudu kojom će naložiti tuženiku isplatu naknade štete u ukupnom iznosu od 50.000,00 kn, sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe, kao i naložiti tuženiku da tužitelju nadoknadi prouzročeni parnični trošak.

2. U odgovoru na tužbu tuženik priznaje činjenicu da se dana 17. kolovoza 2013. dogodila prometna nezgoda u kojoj je sudjelovalo vozilo reg. oznake ŽU841U čiji vlasnik (osiguranik) je kod tuženika sklopio ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju uporabom vozila može nanijeti trećim osobama (ovdje tužitelju) i zbog tjelesne ozlijede (uz smrt, narušavanje zdravlja te oštećenje ili uništenje stvari, odnosno kao štete na osobama i štetu na stvarima, s time da šteta na osobama obuhvaća imovinsku i neimovinsku štetu) u skladu s člankom 22. Zakona o obveznom osiguranju u prometu (dalje u tekstu ZOOP-u). Međutim, tuženik u odgovoru na tužbu osporava visinu tužbe i tužbenog zahtjeva, priznaje odgovornost za nastanak štetnog događaja, te obavještava sud kako je na ime nespornog dijela štete na ime povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje tužitelju isplatio iznos od 30.000,00 kn, u cijelosti osporava potraživanje tužitelja na ime uništene odjeće i obuće obzirom da tužitelj na tu okolnost nije dostavio, niti jedan materijalan dokaz. Tuženik nadalje navodi kako ZOOP nije propisao način određivanja naknade štete za tjelesne ozlijede, pa da se u ovom predmetu koriste opća pravila o popravljaju neimovinske štete sadržana u ZOO/05 i to u čl. 19., 1046. i 1100., stoga smatra da je osigurani rizik "tjelesne ozlijede" zapravo jednak povredi prava na tjelesno i duševno zdravlje, kao jedan od podoblika povrede prava osobnosti kao neimovinske štete u objektivnoj koncepciji neimovinske štete. Tuženik nadalje citira članak 1100. stavak 1. ZOO/05 kojim je propisano, citat: "U slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to (1) težina povrede i (2) okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu imovinske štete, a i kad nje nema", kraj citata, te smatra da je zaključak ove citirane Zakonske odredbe "Da svaka povreda prava osobnosti (pa i prava na tjelesno i/ili duševno zdravlje) ne znači istovremeno i pravo oštećenika na pravičnu novčanu naknadu". Tuženik smatra da sud najprije mora utvrditi "težinu povrede" da bi ocijenio opravdava li ista dosudu pravične novčane naknade i u kojoj visini, te da će potom uzeti u obzir i okolnosti pod kojim se povreda dogodila (objektivne okolnosti činjeničnog supstrata konkretnog slučaja, kao i neke subjektivne okolno npr. životna dob i sl.). Tuženik smatra da bi prethodno opisane zadaće u postupku sud uspješno i u razumnom roku obavio, potrebno je "razvrstati" moguće povrede prava na tjelesno i/ili duševno zdravlje u stupnjeve po njihovoj težini (jer nemogućnost da se ozljeda stupnjuje ili kategorizira dovodi do zaključka o neopravdanosti dosude pravične novčane naknade i obrnuto, svako stupnjevanje povrede po težini opravdava dosudu pravične novčane naknade). Tuženik smatra da će sud svakako morati provesti dokaz vještačenjem po vještaku medicinske struke, kako je to predlagala i tužiteljica, koji bi u svom nalazu i mišljenju trebao da ti jasan odgovor na predmet vještačenja kroz konačno mišljenje u kojem će klasificirati sva tjelesna oštećenja. Kod klasifikacije tjelesnih oštećenja tuženik navodi da vještak treba utvrditi postotak oštećenja tjelesnog i/ili duševnog zdravlja ili PTFD, ako postoji, i točno u postotku iskazati koliko ono iznosi uz primjenu "Medicinske tablice" s opisom svih ograničenja u funkcioniranju osobe u budućnosti. Nadalje, tuženik smatra da mišljenje o postojanju i veličini PTFD-a traži od liječnika-vještaka da iskaže svoje mišljenje i o stupnju težine i razredu težine od I. do V. po "Medicinskoj skali" (radi primjene "Tablice naknada"), tuženik također smatra ako liječnik-vještak utvrdi da je oštećenje tjelesnog i/ili duševnog zdravlja do 4% (TFD) ili je oštećenje zdravlja privremeno ili povremeno obvezno se treba izjasniti je li to

oštećenja ima karakter posve lake povrede, opisane pod a) ili b) u "Medicinskoj skali" uz navođenje razloga za svoju odluku, kao i o razdoblju u kojem kod oštećenika postoji privremeni funkcijski deficit i u kojem postotku (PPFD). Tuženik nadalje navodi da, utvrdi li liječnik-vještak da je kod oštećenika PTFD 5% i više, treba u svom nalazu i mišljenju dati očitovanje u o tome je li kod oštećenika tijekom hospitalizacije i rehabilitacije (do konsolidacije ozlijeđe) došlo do pojave neuobičajenih jakih bolova/patnje, ako jeste, odrediti stupanj po "Skali intenziteta" od 1 do 7 prema Julinovoj ljestvici i to u stupnju od 5 do 7 jer su stupnjevi od 1 do 4 integrirani u PTFD, također tuženik smatra da bi vještak u svom nalazu i mišljenju trebao dati mišljenje o postojanju, prirodi i značaju naruženosti kao estetske štete, navodeći je li ona privremena (mogućnost kurativnog zalječenja/operacija ili palijativnog/šminka) ili definitivna, procijeniti ju po uobičajenoj ljestvici od 1 do 7 neovisno o eventualnoj funkcionalnoj ozlijeđi koja je već uzeta u obzir na ime funkcionalnog deficita (PTFD), nadalje tuženik smatra da bi vještak trebao navesti postoji li seksualna šteta, opisati ju precizirajući pokriva li ona jedan ili više od tri aspekta koji se mogu odvojeno ili kumulativno zamijeniti, i to djelomično ili u potpunosti; morfologija, seksualni čin (libido, impotencija ili frigidnost) i plodnost (reproduktivna funkcija). Tuženik nadalje u odgovoru na tužbu navodi da ukoliko liječnik-vještak utvrdi da je kod oštećenika PTFD 25% i više, treba u svom mišljenju dati očitovanje i o postojanju štete u obliku gubitka zadovoljstva iz hobija, na način da se daje medicinsko mišljenje o oštećenikovoj nesposobnosti da se posveti specifičnim aktivnostima hobija ili svakodnevnog života te o njegovom definitivnom karakteru. Dakle, tuženik smatra da se kao opća smjernica za vještačenje oštećenja tjelesnog i/ili duševnog integriteta (TFD-a) može prihvatiti da sve ozlijeđe u kojima se potvrdi postojanje oštećenja zdravlja treba razvrstati i opisati po kriterijima razmjera ili veličine oštećenja, odnosno težine, u pet razreda (Medicinska skala). Tuženik nadalje u odgovoru na tužbu navodi da nema saznanja je li liječenje tužiteljice završeno, je li zdravstveno stanje konsolidirano i je li podložno pogoršanju ili poboljšanju, kao niti saznanja o postojanju narušenog zdravlja prije prometne nezgode (npr. degenerativne promjene, ranija trauma, bolest i sl.) pa očekuje da će sud u postupku provođenja dokaza medicinskim vještačenjem, uz sve ranije predloženo, zatražiti od vještaka očitovanje i na ove okolnosti. Slijedom navedenog tuženik predlaže odbiti tužiteljicu preko nesporno isplaćenog iznosa te ju obvezati da tuženiku naknadi parnični trošak.

3. U dokaznom postupku provedeni su dokazi uvidom u medicinsku dokumentaciju tužitelja (list 3-23 spisa), zapisnik o očevidu sačinjen po PP Vrbanja od 30. rujna 2013. (list 24-27 spisa), pročitani su dopis voditelja odjela psihijatrije OŽB Vinkovci od 11. svibnja 2019. (list 83 spisa), dopis voditelja odjela psihijatrije OŽB Vinkovci od 4. studenog 2021. (list 93 spisa), pročitani su dopis ravnatelja OŽB Vinkovci od 23. rujna 2021. (list 94 spisa), dopis ravnatelja OŽB Vinkovci od 23. ožujka 2022. (list 99 spisa), izvršen je uvid u medicinsku dokumentaciju tužitelja i presliku osobnog zdravstvenog kartona koji prileži sudskom spisu, proveden je dokaz medicinskim vještačenjem po vještaku dr. med. Damiru Medarić (list 71-72 spisa), saslušanjem toga vještaka na raspravnom ročištu od 12. ožujka 2019. (list 80-81 spisa) i na raspravnom ročištu od 8. travnja 2026. (list 176-183 spisa), proveden je dokaz medicinskim vještačenjem po vještaku prof. dr. sc. Ivanu Požgain, psihijatru (list 117-123 spisa), te saslušanjem toga vještaka na raspravnom ročištu od 8. travnja 2026. (list 176-183 spisa), saslušanjem tužitelja Ivanke Čengija, a sud nije provodio dokaz saslušanjem predloženog svjedoka dr. Astrid Periškić Marković, kao ni provođenjem novog psihijatrijskog vještačenja kako je to predložio tužitelj, dok drugih dokaznih prijedloga nije bilo.

4. Cijeneći navode parničnih stranaka, ovako proveden dokazni postupak, te na temelju njih utvrđeno činjenično stanje, sud tužbu smatra osnovanom, stoga je tužbeni zahtjev djelomično usvojen.

5. Na raspravnom ročištu od 13. veljače 2026. (list 170-172) tužitelj je uskladio tužbu i tužbeni zahtjev na način da je pojedinačne iznose na ime neimovinske i imovinske štete iskazane u tužbi sada iskazao u eurima u skladu sa Zakonom o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine" broj 57/22 i 88/22), s tim da je na tom ročištu i povećao tužbeni zahtjev tako da umjesto ukupnog iznosa naknade štete od 6.636,14 EUR sada potražuje ukupni iznos naknade štete od 8.529,96 EUR i to: na ime duševnih boli iznos od 1.999,84 EUR, na ime straha iznos od 1.592,67 EUR, na ime duševnih boli zbog smanjenja životnih aktivnosti iznos od 4.500,00 EUR, na ime tuđe pomoći i njege iznos od 265,45 EUR, te na ime uništene odjeće i osobnih stvari iznos od 172,00 EUR, a zakonsku zateznu kamatu na navedene iznose imovinske i neimovinske štete potražuje na isti način kao i u tužbi.

6. Na raspravnom ročištu od 8. travnja 2026. (list 176-183 spis) tužitelj je preinačio tužbu i tužbeni zahtjev na način da na ime neimovinske štete - duševnih boli zbog smanjenje životnih aktivnosti umjesto iznosa od 4.500,00 EUR sada potražuje iznos od 5.500,00 EUR, dok na ime tuđe pomoći i njege umjesto iznosa od 265,45 EUR sada potražuje iznos od 500,00 EUR, s tim da u ostalom dijelu tužbeni zahtjev s raspravnog ročišta od 13. veljače 2026. ostaje neizmijenjen, tako da je tužitelj na ime naknade štete potraživao ukupni iznos od 9.764,51 EUR.

7. Na raspravnom ročištu od 13. veljače 2026. i 8. travnja 2026. tužitelj je preinačio-povećao tužbeni zahtjev, tuženik se i nadalje protivio ovako postavljenim tužbenim zahtjevima. Kako je nakon stupanja na snagu Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine" broj 57/22 i 88/22) te provedenih medicinskih vještačenja tužitelj povećao tužbeni zahtjev, ove preinake sud je prihvatio, sukladno članku 190. stavku 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP) jer je nesporno da tuženik nije prihvatio izračune o visini tražbine koju je potraživao tužitelj i na kojima je temeljio svoj tužbeni zahtjev, a zbog čega su se i provodila medicinska vještačenja, temeljem kojega je tužitelj povećao-preinačio tužbeni zahtjev, dakle tužitelj nije raspolagao sa dovoljno stručnog znanja da bi mogao točno specificirati tužbeni zahtjev zbog čega su i provedena navedena vještačenja u ovom postupku, pa je zato odlučeno kao u točkama I. i II. izreke ovoga rješenja.

8. Među strankama je nesporno:

- da se 17. kolovoza 2013. dogodila prometna nesreća, u kojoj je sudjelovalo vozilo reg. oznake ŽU831 čiji je vlasnik (osiguranik) s tuženikom sklopio ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu, dakle da je vozilo štetnika na dan šetnog događaja imalo važeću policu osiguranja zaključenu kod tuženika, te a je tužitelj u navedenoj prometnoj nesreći zadobio tjelesne ozlijede, dakle nesporna je aktivna legitimacija, te odgovornost odnosno pasivna legitimacija,

- da je prije pokretanja ovog parničnog postupka tuženik isplatio tužitelju na ime ukupne neimovinske štete iznos od 30.000,00 kn / 3.981,68 EUR, te dana 11. travnja 2016., dakle tijekom postupka, također na ime neimovinske štete tuženik je isplatio daljnji nesporni iznos od 1.328,00 EUR.

9. Među strankama je sporna visina štete.

10. Na okolnost utvrđenja visine i obujma štete tužiteljevih ozljeda, kao i na okolnost lokaliteta ozljeda izveden je dokaz medicinskim vještačenjem po medicinskom vještaku dr. med. Damiru Medariću i dr. med. Ivanu Požgainu, psihijatru.

11. Iz pisanog nalaza i mišljenja medicinskog vještaka dr. med. Damira Medarića od 12. prosinca 2017. (list 71-72 spisa) proizlazi da je tužitelj u prometnoj nezgodi kao suvozač zadobio teške tjelesne ozljede i to prijelom gornje i donje grane preponske kosti s pomakom, prijelom zdjelice sa pomakom, da se radi o teškoj tjelesnoj ozljedi, kao i nagnječnoj rani desne potkoljenice, da je tužitelj trpio jake bolove 8 dana, bolove srednjeg intenziteta 20 dana, te slabog intenziteta 40 dana.

12. Nadalje, vještak utvrđuje da je tužitelj trpio strah koji je nastao neposredno nakon ozljeđivanja koji je povezan sa suočavanjem s neposrednom opasnošću za zdravlje i to: primarni strah neposredno nakon ozljeđivanja kratkotrajno, te sekundarni strah jakog intenziteta 10 dana, sekundarni strah srednjeg intenziteta 30 dana, sekundarni strah slabog intenziteta 45 dana.

13. Prema nalazu i mišljenju medicinskog vještaka dr. med. Damira Medarića tužitelju je bila potrebna tuđa pomoć (nekvalificirane odnosno nestručne osobe) radi pomoći u kući, pomoći prilikom oblačenja, odlazaka na kontrole liječniku, uzimanja lijekova i uputnica i to kroz 60 dana 2 sata dnevno.

14. Vještak dr. med. Damir Medarić je mišljenja da su kod tužitelja postoji smanjena životna aktivnost za 20%, zbog ograničenih kretnji i bolova, a tužitelj će imati povremen bolove prilikom sjedenja i hoda u preponi tijekom života.

15. Na navedeni nalaz i mišljenje tužitelj nije imao primjedbi, dok je tuženik imao, a na okolnost primjedbi tuženika saslušan je navedeni vještak na raspravnom ročištu od 12. ožujka 2019. (list 80-81 spisa), te se isti očitovao da u skladu sa primjedbama tuženika na njegov nalaz i mišljenje i konzultacijom medicinske literature korigira svoj nalaz i mišljenje u dijelu procjene jakih bolova, pa smatra da je tužitelj pretrpio bol jakog intenziteta 5 dana (a ne 8 dana kako je to utvrdio u svom pisanom nalazu i mišljenju), bol srednjeg intenziteta 20 dana, slabijeg intenziteta 40 dana, da primarni strah postoji neposredno nakon ozljede i to traje određenih par minuta do sat vremena, s tim da sekundarni strah jakog intenziteta je trajao 5 dana, strah srednjeg intenziteta 15 dana, a slabijeg intenziteta 30 dana, a isto obrazlaže time da što kad prestaje bol prestaje zabrinutost i strah. U pogledu smanjenja životnih aktivnosti vještak navodi da će tužitelj u budućem životu morati ulagati više napora za izvršenje svojih normalnih fizičkih aktivnosti i slobodnih aktivnosti, a to obrazlaže time što je prijelom zdjelice ostavio za posljedicu ograničenost kretanja kuka manjeg stupnja i ubrzanje artrotskih promjena istoga što ne bi bilo da nije bilo ozljeda. Nadalje vještak navodi da prijelom nožnog zgloba nije ostavio posljedicu ograničenosti kretnje, ali kao posljedicu nosi ubrzanje artrotskih promjena nožnog zgloba što ostaje da je smanjena životna aktivnost 20%. Na upit vještak odgovara da u 20 posto smanjenja životnih aktivnosti on nije uzeo u obzir i psihijatrijske tegobe tužitelja.

16. Na ovako dodatno obrazloženi nalaz i mišljenje parnične stranke nisu imale primjedbi,

17. Budući da je utvrđeno da se tužitelj liječio i po psihijatru, te da je vještak medicinske struke dr. Damir Medarić naveo da u postotak duševnih boli zbog smanjenja životnih aktivnosti nije uzeo u obzir psihijatrijske tegobe tužitelja, određeno je izvođenje dokaza medicinskim vještačenjem po vještaku dr. Ivan Požgainu,

psihijatru, a na okolnost utvrđenja intenziteta i trajanja straha te duševnih boli zbog smanjenja životnih aktivnosti.

18. Iz pisanog nalaza i mišljenja medicinskog vještaka dr. med. Ivana Požgaina od 25. svibnja 2023. (list 117-124 spisa) proizlazi da je vezano za štetni događaj koji je predmet ovog postupka, tužitelj razvio kliničku sliku lakšeg posttraumatskog poremećaja odgođenog tipa budući da je manifestiranje simptoma i liječenje ovog poremećaja počelo znatno nakon izloženosti psiho traumi. Da imajući u vidu potrebu psihijatrijskog liječenja i uzimanja terapije te trpljenje simptoma ovog poremećaja, smatra da je kod tužiteljice došlo do umanjjenja životnih aktivnosti vezano za ove okolnosti u opsegu od 5% u odnosu na prosječnu zdravu osobu slične dobi i obilježja, sveukupno u trajanju do dvije godine. Nadalje smatra da ovaj poremećaj kao niti štetni događaj nisu ostavili trajne posljedice na duševno zdravlje tužiteljice, da se kasnije psihijatrijsko liječenje ne može se povezati sa štetnim događajem. U odnosu na pretrpljeni strah, može procijeniti da je tužiteljica trpjela kratkotrajni intenzivni primarni strah, potom sekundarni strah jakog intenziteta tijekom slijedeća 2 dana, a vezan je za moguće posljedice zadobivenih ozljeda, potom sekundarni strah srednjeg intenziteta kroz slijedećih 10 dana (do operativnog zahvata), a nakon toga povremeni strah koji se ogledao kroz trpljenje simptoma posttraumatskog stresnog poremećaja kroz slijedeće dvije godine, međutim, taj strah ulazi u procjenu umanjjenja životnih aktivnosti. U odnosu na vjerodostojnost medicinske dokumentacije smatra da je ona vjerodostojna, jer je adekvatno popraćena dokumentacijom liječnika obiteljske medicine.

19. Na nalaze i mišljenje medicinskog vještaka dr. med. Ivana Požgaina, psihijatra, parnične stranke nisu imale primjedbe i pitanja, no kako bi sud usuglasio iste, budući da su se u određenom dijelu razlikovali, te utvrdio jedinstvenu ocjenu duševnih boli zbog smanjenja životnih aktivnosti

20. Na raspravnom ročištu od 8. travnja 2026. (list 176-183 spisa) vještak Ivan Požgain vezano za primjebu tužitelja za visinu utvrđenog postotka duševne boli zbog umanjene životne aktivnosti navodi da je do procijenjenog umanjjenja životnih aktivnosti od 5% došao analizom postojeće medicinske dokumentacije koja se odnosila na liječenje psihijatrijskih posljedica štetnog događaja. Radilo se naime samo o tri psihijatrijska pregleda koja je mogao uvažiti, jedan s kraja 2014. i dva s početka 2015. Osim toga u njegovoj procjeni svakako imamo je i psihijatrijski pregled tužitelja u okviru kojeg nije uočio nikakvu psihopatologiju u smislu PTSP-a osim izjave tužitelja da se i dalje osjeća tjeskobno pri vožnji sa sinom, te je tvrdila da je na psihijatrijsko vještačenje došla sa suprugom. Na osnovu ovakvih podataka zauzeo je stav da se radi o lakšem stupnju umanjjenja životnih aktivnosti i to samo u određenom razdoblju dok je trajalo liječenje. Na upit suca vezano za medicinsku dokumentaciju sa nalaza i kontrole pregleda sačinjene tijekom 2019. i 2022. koji se spominju na listu 5 i 6 vještačkog nalaza i mišljenja vještak navodi da ova postojeća tri nalaza iz 2019. do 2022. nemaju nikakve veze sa štetnim događajem nego su reakcija na bolest-epilepsiju i obiteljske okolnosti. Na upit da li se medicinska dokumentacija vezana za psihijatrijsko liječenje koja prileži u sudskom spisu, a na koju se psihijatrijski vještak poziva na današnjem ročištu a nalazi se na listu 5, 6 i 8 sudskog spisa može smatrati vjerodostojnom vještak odgovara da nije našao nikakav element koji bi kod njega pobudio sumnju da se radi o nevjerodostojnim dokumentima. Na upit vezano za trajanje odnosno procjenu kratkotrajnog intenzivnog primarnog straha, odnosno koliko je isti trajao vještak navodi da se primarni strah obično odnosi na onaj strah koji osoba osjeća tijekom zbivanja nekog štetnog događaja tako da se ovdje moglo raditi o jednom uistinu kratkotrajnom primarnom

strahu. Po pitanju utvrđenja trajanja straha, a obzirom da su vještaci različito procijenili ovo trajanje vještak dr. Medarić navodi da se u tom dijelu priklanja procjeni psihijatrijskog vještaka obzirom da se radi o vještaku specijalnije struke za procjenu straha nego što je to dr. Medarić. Potom je sudac pozvao vještake da zauzmu jedinstvenu ocjenu ukupnog trajanja duševnih boli zbog smanjenja životne aktivnosti kod tužitelja, te se konstatira da oni navode da ista iznosi 25% prve dvije godine, a nakon toga 20%. Konstatira se da u ovoj fazi postupka vještak dr. Medarić navodi da smatra da je trajanje tuđe pomoći i njege od nekvalificirane osobe procijenio prenisko, te istu procjenjuje u trajanju 80 dana po 2 sata, a na upit zašto mijenja ranije utvrđeno trajanje tuđe pomoći i njege navodi s obzirom da se radi o teškim tjelesnim ozljedama koje su završile operacijom oporavak je nešto duži pa je bila potrebna pomoć druge osobe u trajanju od 80 dana, a ne 60 kako je ranije naveo, a koja obuhvaća ove poslove koje je naveo u svom pisanom nalazu i mišljenju. Radi svega naprijed navedenog vještaci su ostali u cijelosti kod svojih pisanih nalaza i mišljenja kao i kod iskaza danih na ročištu. Na upit tužitelja vještaku Požgain na temelju kojih stručnih kriterija je vještak utvrdio da duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti iznose upravo 5%, a ne neki drugi postotak, te da li je utvrđenje tog postotka od 5% utemeljeno samo na jednokratnom pregledu tužitelja vještak je odgovorio da se on u svom radu pri procjeni umanjenja životnih aktivnosti, s obzirom da je opće poznato da još uvijek nema u Hrvatskoj jasno usvojene tablice oštećenja životnih aktivnosti vezano za psihijatrijske poremećaje, koristi tablicama iz Švicarskog modela iz Luzerna koje su uglavnom preporučivali stručnjaci iz referentnog centra za forenzičku psihijatriju u Vrapču. Prema ovim tablicama po njegovoj procjeni kod tužitelja se radilo o lakšem stupnju oštećenja duševnog integriteta koje se po tim tablicama ocjenjuje od 0 do 10%. U odnosu na pitanje je li se radilo o jednokratnom pregledu može dati potvrdu da se radilo o jednokratnom pregledu kada je obavljeno medicinsko vještačenje uz analizu postojeće medicinske dokumentacije. Na upit na temelju čega vještak zaključuje da utvrđeno stanje PTSP-a nije kod tužiteljice ostavilo trajne posljedice vještak odgovara da je on zaključio da nije došlo do trajnih posljedica na osnovu psihijatrijskog pregleda koji je obavio 2023. gdje nije uočio postojanje simptoma PTSP-a, a isto tako je procijenio da ti simptomi nisu bili prisutni ni nakon štetnog događaja s obzirom da tužitelj nije tražio psihijatrijsku pomoć niti uzimao terapiju, dakle zaključio je da ukoliko su hipotetski simptomi mogli postojati nisu bili od kliničkog značaja. Mora napomenuti da na većini epidemioloških istraživanja preko 95% slučajeva PTSP-a ima određeno vrijeme trajanja i onda nestaje, dakle ne mora se raditi o trajnom stanju, osim ako nisu prisutne, kao što često u našem Hrvatskom slučaju vidimo posebno u braniteljskoj populaciji, rentne tendencije. Nažalost ta dijagnoza je svuda uvijek povezana s rentnim tendencijama. Na upit da vještak razgraniči posljedice štetnog događaja (sporne prometne nezgode) i posljedice epilepsije i kardioloških problema vještak navodi da bi mogao taj odgovor naširoko elaborirati, simptomatologija PTSP-a je vrlo specifična, sastoji se od tri skupine simptoma koji su povezani isključivo s određenim štetnim događajem ili događajima, dok s druge strane simptomi opisani u nalazima od 2019. do 2022. spadaju području tzv. poremećaja prilagodbe ili iscrpljenosti prilagodbenih mogućnosti, a najčešće se takva stanja upravo manifestiraju u kliničkom smislu u vidu miješanih anksiozno-depresivnih kliničkih slika što je i u skladu s postavljenom dijagnozom 2019. Na upit kako je vještak Požgain i da li je točno razgraničio posljedice prometne nezgode od posljedica bolesti epilepsije i srčane bolesti vještak odgovara upravo sam odgovorio na to pitanje, klinička slika PTSP-as je vrlo specifična i povezana je sa štetnim događajem dok epilepsija ima

svoju kliničku sliku i pripada području neurologije. Ne bi smjelo biti nikakve zabune u razlikovanju epilepsije i PTSP-a, a isto tako i u odnosu na neku drugu tjelesnu bolest u ovom slučaju srčanu bolest u takvim stanjima se obično pojavljuju sekundarna psihijatrijsko-psihološki odgovori na bolesno stanje koji nekada se mogu prezentirati kao dijagnoza što je bilo i u slučaju 2019. Na upit da li je obzirom da je tužiteljica imala od ranije, dakle i u vrijeme sporne prometne nezgode epilepsiju, te srčanu bolest mogla trpjeti dugotrajnije i teže posljedice prometne nesreće u odnosu na zdravu osobu vještak odgovara ovo je vrlo dobro pitanje koje se proteže kroz niz desetljeća ispitivanja PTSP-a što bi se moglo prevesti ima li premorbidna ličnost sa svojim premorbidnim svojstvima moguće teže posljedice PTSP-a nego prethodno zdrava osoba. Mora se reći da su ovdje rezultati različiti, ali ukoliko bi se i razgovaralo o tome tada bi se poveznica trebala tražiti između premorbidno anksiozne osobe s kasnijim nastankom PTSP-a nakon izloženosti nekom traumatskom događaju. U slučaju epilepsije PTSP je eventualnom mogao dovesti do pogoršanja kliničke slike same epilepsije u smislu učestalosti napada, ali to je već neurološka problematika. Nema kliničkih podataka da se takvo nešto dogodilo u konkretnom slučaju. Na upit može li precizniji odgovor na ovo pitanje dati specijalist neurolog vještak odgovara da može dati odgovor samo u odnosu da li je došlo do pogoršanja tijeka epilepsije, ali ne i obrnuto. Na upit da je došlo do pogoršanja tijeka epilepsije da li bi to utjecalo na procjene psihijatrijskog vještaka vještak odgovara da ne bi, ali bi u tom slučaju preporučio neurološku procjenu. Na upit da li je vještak u procjeni duševnih boli zbog smanjene životne aktivnosti konkretne životne aktivnosti koje su umanjene kod tužiteljice i ako je u kojem dijelu nalaza je to navedeno vještak odgovara jedina konkretna životna aktivnost koju je tužiteljica iznijela tijekom vještačenja, a vezana je za štetni događaj odnosila se na strah od vožnje automobilom sa sinom, te niti jedna druga životna aktivnost nije spominjana tako da sam uvažio taj moment, jer je pretpostavka ako taj simptom sada postoji da je morao postojati i u intenzivnijem obliku za razdoblje u kojem je donio procjenu o umanjenju životnih aktivnosti, no smatra da više taj simptom ne egzistira. Na upit da li je vještak prilikom pregleda razgovarao s tužiteljicom na koji način se ispoljava njena smanjena životna aktivnost vještak odgovara da smatra da je najrelevantnije kad osoba sama iznosi svoje tegobe koje ima nego kada se npr. vodi ciljano intervju i postavljaju se pitanja tj. aktivno traga za nekim poremećajem gdje osoba onda ima mogućnost jednostavno izjaviti da takvo stanje kod nje postoji, dakle sugestivna pitanja. Ako je nešto od kliničkog značaja to će osoba kada dođe kod liječnika iznijeti ukoliko je prosječno zdrava i prosječno inteligentna osoba. Tužitelj konstatira da tužiteljica ima nekakvih posljedica vezanih za štetni događaj koji se odnosi na njenu intimnu sferu i koje ona sigurno nije iznosila vještaku, no o tome zna njen punomoćnik te je vezano za to vještak odgovorio da je to malo vjerojatno s obzirom da je poznato da osoba kada dolazi liječniku svakako razvija intimniji odnos s liječnikom nego s odvjetnikom, pa je to malo čudno. Na upit na temelju kojih konkretnih nalaza vještak zaključuje da je umanjenje smanjene životne aktivnosti kod tužitelja trajalo dvije godine, a ne duže te postoji li nekakav medicinski podatak iz kojeg bi proizlazilo da bi to trajalo dvije godine ili je to vještak zaključio iz iskaza tužitelja prilikom pregleda ili temeljem medicinske dokumentacije vještak odgovara po prirodi stvari u daleko najvećem broju slučajeva nakon izloženosti nekom štetnom događaju nastavi tzv. akutna stresna reakcija koja traje do mjesec dana. Vezano za pregled tužitelja tijekom listopada 2013. vještak navodi to je bilo 7. listopada 2013. i to je utvrdio iz kartona gdje je postavljena dijagnoza akutne stresne reakcije, dakle dijagnoza koja prethodi postavljanju dijagnoze PTSP-a ukoliko simptomi te reakcije traju dulje od mjesec

dana. Dakle, vještak je procijenio da su psihičke smetnje kod tužitelja nastupile odmah nakon štetnog događaja, a da je liječenje posljednji pregled psihijatrijski bio u ožujku 2015., procijenio je upravo onda na osnovu toga da bi do rezolucije njezinih duševnih smetnji došlo u ljeto 2015., što bi bilo dvije godine. Na upit da li je vještak našao bilo kakvu liječničku dokumentaciju vezanu za pregled tužiteljice na dan 15. listopada 2013. u psihijatrijskoj ambulanti OŽB Vinkovci vještak navodi da takvu dokumentaciju nije našao, niti mu je tužiteljica donijela na vještačenje, a ovaj pregled se spominje na listu 99 spisa u dopisu dr. Astrid Perišić Marković od 25. ožujka 2022. Na upit da li bi bilo svrsishodno da se tužiteljica na današnjem ročištu saslušava na okolnost psihičkih posljedica štetnog događaja, a koje ona eventualno nije kazivala vještaku prilikom pregleda a koje danas navodi njezin odvjetnik vještak odgovara da smatra da to nije svrsishodno jer je ona o svojim tegobama mogla sve jasno reći na samom vještačenju. Na upit tuženika da li je vještak osim dokumentacije čije je postojanje potvrđeno dopisom OŽB Vinkovci od 11. svibnja 2019. uzeo u obzir i ostalu medicinsku dokumentaciju na koju se tužiteljica pozivala, a koja nije zavedena u bolničkom informacijskom sustavu već je ista sačinjena pisanjem nalaza rukom od strane dr. Astrid Perišić Marković vještak je odgovorio da je uzeo u obzir dokumentaciju koju je i citirao u nalazu i mišljenju. Jedan od tih nalaza, to je i naveo, je pisan rukom i prilično je nečitak i to je nalaz od 5. studenog 2014., ali koliko mu je poznato imao je faksimil i okrugli pečat, no ukoliko nije iz sustava BIS-a to ne znači da nalaz gubi legitimitet, a ako nije u BIS-u to ne znači da taj nalaz nije potpuno ispravan, ali je nastao prije uvođenja BIS-a. Na upit tužitelja da li bi simptomi kod tužiteljice nakon dvije godine mogli preći u neki trajni oblik vještak odgovara da može odgovoriti potvrdno, da dakle mogu kod osobe postojati određeni blaži simptomi. Npr. svatko od nas ima neko iskustvo, ako je proživio neko psihotraumatsko iskustvo da se i nakon niza godina kada se podsjeti na taj događaj osjeti nelagodu no takva stanja nemaju kliničkog značaja u smisli da "kovidiraju" s funkcioniranjem osobe. Na upit da li bi bilo svrsishodno da sud eventualno naloži dodatni pregled tužiteljice koja bi onda iskazala o svojim tegobama koje nije iskazivala vještaku prilikom vještačenja, a koje je punomoćnik na današnjem ročištu navodio mogu odgovoriti da nema nikakvog kliničkog značaja, dakle kao što sam prethodno i rekao, postoji mogućnost postojanja određenih lakših smetnji. ali koje nemaju kliničkog značaja. Tako npr. i onaj strah o kojem je govorio tužitelj tijekom vještačenja vezano za vožnju sa sinom je nestao jer čini mi se da je danas došla sa sinom na ročište, a i pitanje je autentičnosti da tužiteljica o tome iznosi nakon toliko vremena i na današnjem ročištu. Na upit na temelju čega je vještak utvrdio da se psihijatrijsko liječenje tužiteljice iz 2019. ne može dovesti u vezu sa štetnim događajem vještak odgovara u nalazima iz 2019. do 2022. se niti jednom riječju ne spominje štetni događaj i njegove posljedice nego se jasno govori o etiološkoj zabrinutosti za svoje i sinovo zdravlje kao uzroku tadašnje psihičke dekompenzacije. Na upit da li je vještak imao dovoljno podataka da isključi povezanost sa štetnim događajem vještak odgovara da mu sama ta dokumentacija isključuje povezanost iste sa štetnim događajem. Na upit da li vještak sa sigurnošću može isključiti trajnu posljedicu smanjenju životnih aktivnosti od 5% vještak navodi naravno da može jer je to i zaključio u svom nalazu i mišljenju. Na upit vještaku kada bi se pribavila dodatna medicinska dokumentacija za tužiteljicu koja datira nakon pregleda tužiteljice da li bi to utjecalo na procjenu vještak je odgovorio da hipotetski bi se takva dokumentacija možda i mogla uzeti u obzir, ako je postojao dokaz da je kod tužiteljice nastupilo neko stanje u smislu nekog novog stresnog iskustva i slično koji bi mogao eventualno

reaktivirati simptome PTSP-a, ali je to vrlo malo vjerojatno zbog proteka vremena i odsutnost simptoma.

21. Navedeni vještaci ostali su u cijelosti kod svojih pisanih nalaza i mišljenja.

22. Na ovakve nalaze i mišljenje medicinskih vještaka koji se temelje na medicinskoj dokumentaciji tužitelja, za koju je tijekom postupka utvrđeno da je vjerodostojna (ovo je bilo upitno najviše u dijelu koji se odnosi na psihijatrijsko liječenje), pitanja i primjedbe tužitelja i tuženika ničim nisu dovele u sumnju, niti dvojbu, pa ih tim više sud drži vjerodostojnim, objektivnim i stručnim i prihvaća ih u cijelosti.

23. S obzirom na sve navedeno tuženik je dužan naknaditi štetu tužitelju u smislu članka 1045. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, u daljnjem tekstu: Zakona o obveznim odnosima), koji se primjenjuje u konkretnom slučaju obzirom da je šteta nastala za vrijeme važenja istog, razmjerno svojoj krivnji.

24. Cijeneći da je tužitelj zadobio tešku tjelesnu ozljedu i trpio bolove kako su naprijed opisani, mišljenje je suda da tužitelju za kvalifikatornu okolnost pretrpljenih fizičkih bolova primjerena naknada iznosi 2.000,00 EUR, no kako je tužitelj na ime ove štete potraživao iznos od 1.999,84 EUR, sudeći u okviru postavljenog tužbenog zahtjeva, a radi izbjegavanja prekoračenja istog, tužitelju je i dosuđen zatraženi iznos od 1.999,84 EUR.

25. Imajući u vidu nalaz i mišljenja medicinskih vještaka, napose vještaka psihijatrijske struke mišljenje je suda da je za kvalifikatornu okolnost pretrpljenog straha primjerena naknada iznos od 1.500,00 EUR.

26. Imajući u vidu nalaz i mišljenje medicinskih vještaka po pitanju smanjenja životnih aktivnosti koje su vještaci utvrdili u ukupnom postotku od 25% u trajanju od prve dvije godine od ozljeđivanja, te nakon toga 20%, pa sud za ovu kvalifikatornu okolnost primjerenom naknadom smatra iznos od 4.500,00 EUR.

27. Dakle, sud je dosudio tužitelju na ime pravične novčane naknade po osnovi neimovinske štete ukupni iznos od 7.999,84 EUR, koji iznos je umanjnjen ukupni za iznos od 5.309,68 EUR (kao iznos nesporno isplaćen na ime ove neimovinske štete, a koji čini iznos od 3.981,68 EUR i iznos od 1.328,00 EUR), pa je tužitelju valjalo dosuditi na ime daljnje neimovinske štete iznos od 2.690,16 EUR, te je odlučeno kao pod točkom I. alinejom 1. Izreke ove presude.

28. Imajući u vidu ocjenu tuđe pomoći (pomoć nestručne osobe) utvrđene nalazom i mišljenjem medicinskog vještaka, sud smatra da je primjerena naknada za ovaj vid štete, temeljem članka 233. ZPP iznos od 640,00 EUR, no kako je tužitelj na ime ove štete potraživao iznos od 500,00 EUR, sudeći u okviru postavljenog tužbenog zahtjeva, a radi izbjegavanja prekoračenja istog, tužitelju je i dosuđen zatraženi iznos od 500,00 EUR.

29. Vezano za troškove uništenih stvari tužitelj je na ročištu za glavnu raspravu od 8. travnja 2026. (list 180-187 spisa) naveo da mu je u prometnoj nesreći uništena odjeća i to hlače "rifle" marke Levi's, po slobodnoj procjeni tužitelj iste cijeni na iznos od 100,00 EUR, tenisice marke Adidas koje također cijeni na 100,00 EUR, majicu marke Benetton, za koju ne zna kolika je njezina cijena, da je sva odjeća i obuća bila nova, da je na vratu imala srebrni lančić sa privjeskom Gospe čiju vrijednost cijeni na 70,00 EUR, odnosno ukupno oštećenu odjeću, obuću i lančić cijeni s iznosom od 400,00 EUR. Nadalje navodi da hlače nije mogla kasnije nositi jer su joj već u hitnoj bile prosječene radi pružanja prve pomoći, tenisice su bile oštećene, a kako je udarena u desnu stranu, desna tenisica je bila potpuno oštećena i stoga nije mogla nositi tenisice, a vezano za majicu i kratku jaknu ne sjeća se da li

je isto poslije mogla nositi i u kakvom je bilo stanju nakon prometne nezgode, također je navela da joj je lančić bio pukao (iskidan na par mjesta), no da je privjesak je ostao čitav. Tužitelju se mogao dosuditi iznos od 100,00 EUR na ime oštećenih hlača, 100,00 EUR na ime oštećenih tenisica i 50,00 EUR na ime oštećenog lančića. Tužitelj nije znao cijenu, niti približnu vrijednost majice i jakne za koju je tražio naknadu štete, stoga se ista tužitelji nije mogla niti dosuditi, a također mu se nije mogla dosuditi, niti naknada štete vezane za oštećeni privjesak, budući da je isti u svom iskazu naveo da je privjesak ostao čitav i neoštećen. Imajući u vidu navedeno tužitelju se na ime ove oštete za oštećene tenisice, lančić i oštećene hlače mogao dosuditi iznos od 250,00 EUR primjenom članka 223. ZPP, imajući u vidu da je sud cijenio da je vrijednost oštećenog lančića iznosi 50 EUR, (tužitelj je naveo da je ukupna cijena lančića i privjeska 70 EUR, od toga je sud cijenio da lančić vrijedi 50,00 EUR, a privjesak 20,00 EUR), no kako je tužitelj na ime ove štete potraživao ukupni iznos od 172,00 EUR, radi izbjegavanja prekoračenja tužbenog zahtjeva i suđenja u okviru istog, za ove vidove štete sud je tužitelju dosudio zatraženi iznos od 172,00 EUR.

30. Dakle, sud je dosudio tužitelju naknadu štete po osnovi imovinske štete u ukupnom iznosu od 672,00 EUR.

31. Radi svega izloženog, temeljem članka 1095. stavka 1. i članka 1100. ZOO, a uz primjenu članka 19. ZOO presuđeno je kao u točki I. izreke ove presude.

32. Na dosuđene iznose neimovinske i imovinske štete tužitelj ostvaruje pravo na zateznu kamatu sukladno članku 1103. i 1086., u vezi sa člankom 29. stavkom 1 ZOO, pa mu je sud dosudio zateznu kamatu na neimovinsku štetu od 14. prosinca 2015. kao dana podnošenja tužbe pa do isplate, kako je to tužbom zatraženo, a po stopi određenoj po članku 29. stavak 2. ZOO, dok mu je na imovinsku štetu kamatu sud dosudio od dana donošenja prvostupanjske odluke odnosno od presuđenja.

33. Sud nije obvezao tužitelja da dostavi izvornik medicinske dokumentacije koju je tužitelj priložio na sudski spis, ovo stoga što medicinski vještaci nisu iskazali sumnju u vjerodostojnost iste, oni nisu u medicinskoj dokumentaciji tužitelja našli nikakav element koji bi pobudio sumnju da se radi o nevjerodostojnim dokumentima, stoga se izvođenje toga dokaza ukazalo nepotrebnim.

34. Sud nije provodio dokaz saslušanjem predloženog svjedoka dr. Astrid Periškić Marković, budući da je vezano za psihijatrijsko liječenje kod navedenog liječnika utvrđeno iz medicinske dokumentacije, o čijoj vjerodostojnosti je tijekom postupka razjašnjeno u cijelosti iz pisanog nalaza i mišljenja psihijatrijskog vještaka, pa se i ovaj dokaz ukazao kao nepotreban.

35. Budući da je sud u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje psihijatrijskog vještaka dr. med. Ivana Požgaina, psihijatra, kao stručan, objektivan i vjerodostojan, stoga se dokazni prijedlog tužitelja radi provođenja novog psihijatrijskog vještačenja ukazao kao nepotrebnim.

36. Sud nije izvodio dokaz saslušanjem tužitelja na okolnost psihičkih posljedica štetnog događaja, koje on eventualno nije kazivao vještaku prilikom pregleda, a koje se odnose na njegovu intimnu sferu i koje je je njegov punomoćnik iznio na raspravnom ročištu od 8. travnja 2026., ovo stoga što je psihijatrijski vještak na istom ročištu naveo da smatra da to nije svrsishodno, jer je tužitelj o svojim tegobama mogao sve jasno reći na samom vještačenju, pri pregledu, te da je nerealno za očekivati da bi tužitelj kao oštećenik razvio intimniji odnos vezano za navedeno sa svojim punomoćnikom, nego sa liječnikom kod kojega dolazi na pregled, te da je tužitelj ukoliko je prosječno zdrava i inteligentna osoba to trebao iznijeti prilikom pregleda.

37. Odluka o parničnom trošku temelji se na članku 154. stavku 2., a u vezi sa člankom 155. stavkom 1. ZPP, prema kojoj je propisano da ako su stranke djelomično uspjele u parnici, sud će najprije utvrditi postotak u kojem je svaka od njih uspjela, zatim će od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela oduzeti postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela, nakon toga će utvrditi iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici, kojoj su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka, te će toj stranci odmjeriti naknadu dijela takvih ukupnih troškova koji odgovara postupku koji je preostao nakon navedenog obračuna postupka u kojima su stranke uspjele u parnici. Omjer uspjeha u parnici ocjenjuje se prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, vodeći računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva.

38. Primjenjujući naprijed navedenu odredbu, a obzirom na konačno postavljeni tužbeni zahtjev u iznosu od 9.764,51 EUR, to proizlazi da je s obzirom na uspjeh u pogledu visine zahtjeva, tužitelj kojem je ovom presudom dosuđen iznos od 7.343,84 EUR (ne umanjujući dosuđeni iznos za nesporno isplaćen dio štete od 3.981,68 EUR, budući da je isti isplaćen prije pokretanja ovog parničnog postupka, a umanjujući za nesporno isplaćeni iznos štete koji je isplaćen tijekom postupka od 1.328,00 EUR). Ovo stoga što je tužitelju dosuđen na ime neimovinske štete iznos od 7.999,84 EUR, na ime imovinske štete iznos od 672,00 EUR, dakle dosuđen mu je ukupni iznos štete od 8.671,84 EUR, što umanjeno za iznos od 1.328,00 EUR (isplaćenih tijekom ovog parničnog postupka), čini iznos od 7.343,84 EUR, što je dakle ukupni uspjeh tužitelja, pa se utvrđuje da je s obzirom na visinu tužitelj uspio sa 75%, a tuženik sa 25%.

39. Iako u odgovoru na tužbu i tijekom postupka tuženik nije osporavao i osnovu zahtjeva za dosuđenu neimovinsku i imovinsku štetu bez obzira na navedeno proizlazi da je i u pogledu osnove zahtjeva tužitelj uspio sa 100%, odnosno da je uspjeh tužitelja u ovom postupku, kako s obzirom na osnovu tako i na visinu 88% (tužitelj $100\% + 75\% = 175\% : 2 = 87,5\%$ odnosno 88%; a tuženik $0\% + 25\% = 25\% : 2 = 12,5\%$), a tuženika 12%.

40. Nadalje, od uspjeha postotka stranke koja je u većoj mjeri uspjela (tužitelj 88%), oduzet je uspjeh postotka stranke koja je u manjoj mjeri uspjela (tuženik 12%), te se na taj način dolazi do razlike od 76% ($88\% - 12\% = 76\%$).

41. Utvrđujući iznos pojedinih i ukupnih troškova tužitelja, kao stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici, sud je istom kao nužne i potrebne priznao, a sukladno važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22, 138/23: u daljnjem tekstu: Odvjetničke tarife), imajući u vidu da vrijednost predmeta spora po konačno postavljenom tužbenom zahtjevu kako na ime dosuđene imovinske tako i neimovinske štete čini iznos od 9.766,51 EUR, a koje se sastoje u sastavu tužbe (Tbr. 7. OT), zastupanja na 4 ročišta (i to od 11. ožujka 2016., 12. ožujka 2019., 13. veljače 2026. i 8. travnja 2026. prema Tbr. 9. toč. 1.), sastava 1 obrazloženog podneska (od 15. siječnja 2018., prema Tbr. 8. t. 1. u vezi s Tbr. 7. t. 1. OT), svaka radnja po 100,00 bodova, iznos od 50,00 bodova na ime glavne rasprave na kojoj se nisu izvodili dokazi i to glavne rasprave od 5. veljače 2026., sastav žalbe od 26. veljače 2025. prema Tbr. 10. t. 1. OT u zatraženom iznosu od 100,00 bodova, što ukupno čini 750,00 bodova, te pripadajući PDV u iznosu od 187,50 bodova, što sveukupno čini 937,50 bodova, a što preračunato u eure, imajući u vidu vrijednost odvjetničkog boda od 2,00 EUR, iznosi 1.875,00 EUR

42. Od ovog iznosa tužitelju je priznato 76% od tih troškova, odnosno onaj iznos koji odgovara postupku koji je preostao nakon obračuna postotka u kojima su

stranke uspjele u parnici, pa mu je odmjerena naknada troška u iznosu od 1.425,00 EUR.

43. Pored toga, tužitelju je još u cijelosti priznat trošak na ime medicinskog vještačenja po dr. med. Damiru Medariću u iznosu od 265,45 EUR, te na ime medicinskog vještačenja po dr. med. Ivanu Požgainu u iznosu 393,75 EUR.

44. Tužitelju su dakle priznati ukupni troškovi u iznosu od 2.084,20 EUR.

45. Iskazivanje dosuđenoga iznosa u eurima izvršeno je uz primjenu fiksnog tečaja konverzije sukladno pravilima za preračunavanje i zaokruživanje koja su utvrđena Zakonom o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine" broj: 57/22 i 88/22).

U Županji, 22. svibnja 2026.

Sudac
Helena Zetić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude i rješenja nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje.

Rok za žalbu za stranku koja je uredno pozvana na ročište za objavu presude teče od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (čl. 335. st. 9. ZPP-a).

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojoj se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama ovog zakona o dostavi pismena, te tada rok za žalbu počinje teći od dana primitka ovjerenog prijepisa presude.

Žalba se podnosi ovome sudu pismeno, a o istoj odlučuje nadležni županijski sud.

O tom obavijest:

1. Tužitelj po punomoćniku Vjekoslav Rimcu, odvjetniku u Vinkovcima,
2. Tuženik po punomoćnicima odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Grgić & Partneri d.o.o. iz Zagreba.

Broj zapisa: **9-30888-6c539**

Kontrolni broj: **0a0a7-7ccb1-2af67**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Vinkovcima** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.